Environment for shape grammar transformations

autor: Joanna Mirochna

promotor: dr hab. prof. Maciej Paszyński

Plan prezentacji

- Cel pracy
- Opis problemu
- Wyszukiwanie wzorca koncepcja wykonania
- Przykłady zastosowania
- Źródła

Cel pracy

Celem jest stworzenie narzędzia, pozwalającego studentom na zapoznanie się z koncepcją dwuwymiarowych, jednomarkerowych Gramatyk Kształtu.

Gramatykę kształtu definiuje się jako przekształcenie:

$$G = \langle VT, VM, R, I \rangle$$

Gdzie:

VT - skończony zbiór znaków terminalnych (terminale)

VM – skończony zbiór znaków nieterminalnych (markery)

R -zbiór reguł kształtu

I – kształt wejściowy (należy zarówno do VT, jak i do VM)

Zbiory VT i VM są rozłączne.

Gramatyka kształtu generuje język, który składa się ze zbioru kształtów, bazujących na kształcie wejściowym I.

Każdy element takiego języka jest kształtem skończonym, lub częścią kształtu skończonego.

Reguła kształtu jest definiowana jako wyrażenie: A -> B

Gdzie:

A - Lewa Strona kształtu

B - Prawa Strona kształtu

Reguła A -> B może zostać zastosowana na kształcie I, tylko wtedy, gdy istnieje możliwość wydzielenia podkształtu I, z A.

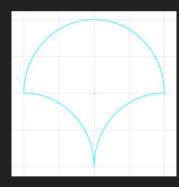
Jednomarkerowa Gramatyka Kształtu, to gramatyka w której terminale nie mogą być usuwane poprzez aplikowane reguły, początkowy kształt I oraz lewa strona reguły zawierają dokładnie jeden marker, a prawa strona reguły zawiera jeden marker, lub nie zawiera go wcale.

Koncepcja wykonania

Dla zmniejszenia złożoności problemu, do definiowanie reguł kształtu wymagać będzie zastosowania jednego markera oraz dowolnej ilości terminali.

Terminal. Źródło własne.

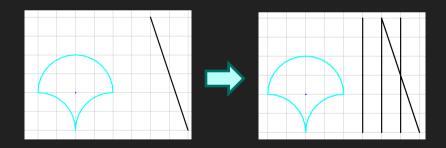

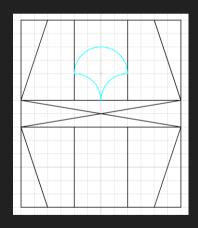
Marker. Źródło własne.

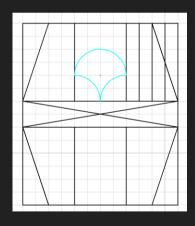
Koncepcja wykonania

Kształt wejściowy definiowany będzie za pomocą zbioru dowolnej długości odcinków, czyli terminali.

W miejscu oznaczonym przez marker zaaplikowana zostanie reguła dodania linii:

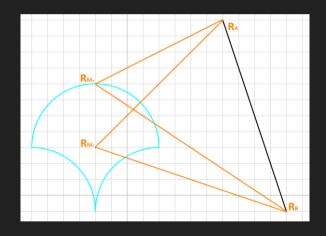

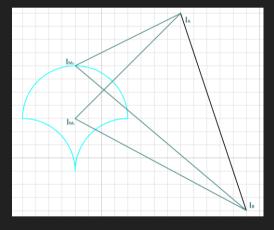
Przykład kształtu wejściowego przed i po zastosowaniu reguły.

Koncepcja wykonania

Aby sprawdzić, czy linia spełnia regułę należy porównać ze sobą odległości pomiędzy krańcami linii, a środkiem i wierzchołkiem markera:

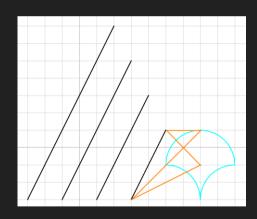
Widok prawej strony reguly

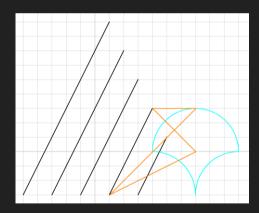
Widok obrazu wejściowego

Zmiana rozmiaru markera

Aby uwzględnić możliwość skalowania markera i aplikowanych reguł, odległości na obrazie wejściowym są mnożone przez współczynnik k

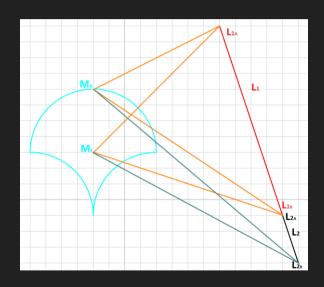
Widok obrazu wejściowego

k = |RMsRMa| / |IMsIMa|

```
(|RMsRB| == k|IMsIB| && |RMsRA| == k|IMsIA| && |RMaRB| == k|IMaIB| && |RMaRA| == k|IMaIA|) || (|RMsRA| == k|IMsIB| && |RMsRB| == k|IMsIA| && |RMsRA| == k|IMsIA| && |RMaRA| == k|IMsIB| && |RMaRA| == k|IMsIA|)
```

Rozpoznawanie kilku odcinków jako jednego

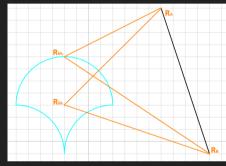

z końców odcinka leży na drugim z odcinków.

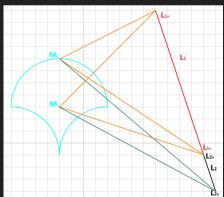
Widok obrazu wejściowego

$$a = (y_B-y_A)/(x_B-x_A)$$
 $b = y_A - x_A*a$

Rozpoznawanie fragmentu odcinka jako osobny odcinek

Widok lewej strony reguly

Widok obrazu wejściowego

$$a = (y_B - y_A)/(x_B - x_A)$$
 $b = y_A - x_A^* a$

Pododcinek jest wyszukiwany na odcinku, mającym długość większą niż wymaga tego reguła oraz którego współczynniki a i b są takie same, jak odcinka reguły.

Współrzędne dla nowego pododcinka obliczane są na podstawie odległości pomiędzy punktami markera i współrzędnymi odcinka, należącymi do lewej strony reguły.

Źródła

George Stiny and James Gips (1972). Shape Grammars and the Generative Specification of Painting and Sculpture. Information Processing 71, 1460-1465. North-Holland Publishing Company.

Mine Özkar, George Stiny. SHAPE GRAMMARS SIGGRAPH 2009 Course. Data publikacji: 2009-10-15. Data dostępu: 2018-01-22. Dostępny pod adresem:

http://webstaff.itn.liu.se/~jonun/web/teaching/2009-

TNCG13/Siggraph09/courses/shape-grammars.pdf